

ны-тѣ, като прїелз твърдо намѣренье жестоко да накаже възмъжители-тѣ и до основа-та да имъ развали града. Но Вавилоняне-тѣ мъжественно се отбраняли, и Персы-тѣ, като обсаждавали осемнайси месѣцы, напраздо непокорный градъ, веке готови были да се откажътъ отъ надежда-та да го взематъ, но единъ младъ велможа, на име Зофиръ, обычный на Дарїа, рѣшилъ се да пожърткова себеси, за да удовли гнѣва на повелителя си.

И тѣй безъ да продѣла ни рѣчь за намѣренье-то си, за да бы го непожъркали та да го неизвърши, Зофиръ си отрѣзва носа, уши-тѣ и одира всичко-то си тѣло; послѣ, като оставя тайно Персидскїа лагеръ, авая се при Вавилонски-тѣ врата, показва на стражары-тѣ раскървавенно-то си лице и ги увѣрвава, чи Дарїй въ пламяка на гнѣва си постъпилъ съ него толкосъ безчеловѣчно, и се кълнеше, чи той готовъ ще бжде, ако гѣ пснатъ въ града, да посвати себеси за отмъщенїе на тирана си. Вавилоняне-тѣ повѣрвали баснѣж-тѣ мѣ толкосъ по легко, что-то та се оправдавала съ кървавы знаковы, и